Ligia Cristina Florea

Zânele Anotimpurilor

Povestiri și poezii pentru copii

Desene: **Ligia Cristina Florea**

ANDREAS

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FLOREA, CRISTINA LIGIA
Zânele Anotimpurilor / Ligia Cristina Florea – București: Andreas Print, 2015
ISBN 978-606-8271-92-7

© 2015, Editura ANDREAS PRINT, București
Toate drepturile asupra acestei ediții în limba română sunt rezervate Editurii Andreas.

Corectură: Laura Ivona DUMITRU
Tehnoredactare: Gheorghe DUMITRU
Desene: Ligia Cristina FLOREA

Imprimare: fedprint tipografie

Bun de tipar: 30.10.015; Coli de tipar: 8
Format: 8/54x84 cm.

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENȚIA DE DIFUZARE DE CARTE
IVO PRINT
Calea Griviței nr. 158, demisol, sector 1, București
Tel./Fax: 021.222.07.67
E-mail: ivo_print@yahoo.com
Site: **www.editura-andreas.ro**

Cuprins

Zânele Anotimpurilor (povestire) / 5
Feți-Frumoși și Zâne bune (poezie) / 9
Zâna Primăvară (poezie) / 9
Zâna Vară (poezie) / 10
Zâna Toamnă (poezie) / 10
Zâna Iarnă (poezie) / 11

PRIMĂVARA / 12

Ghiocica cea sfioasă (povestire) / 12
Prima floare (poezie) / 14
Balul din pădure (povestire) / 15
În poiană (poezie) / 18
Ouă de Paști (povestire) / 18

VARA / 22

Curcubeul din Țara Jeleului (povestire) / 22
Ce minunăție! (poezie) / 25
La cofetărie (povestire) / 25
Azi am mult de alergat (poezie) / 27
Florile din grădina bunicilor (povestire) / 28
Cea mai mândră (poezie) / 31

TOAMNA / 34

Cămara cu bunătăți (povestire) / 34
Șoricica (poezie) / 37
Am găsit o umbreluță (poezie) / 40
Umbreluța Antoanela (povestire) / 40
Concurs de modă (povestire) / 43
Gâzele (poezie) / 47

IARNA / 50

Hăinuțele din magazin (povestire) / 50
Dulapul meu de haine (poezie) / 54
Fulg-de-Nea (povestire) / 55
Iarna a venit (poezie) / 57
Gâlceava decorațiunilor din bradul de Crăciun (povestire) / 57
Moș Crăciun (poezie) / 62
În loc de încheiere (poezie) / 63

Zânele Anotimpurilor

A fost odată o fetiță frumoasă și bună, pe nume Eliza, care iubea florile, păsările, animalele, cerul, ploaia, zăpada… Căci așa o învățaseră părinții ei: să respecte și să iubească natura.

– *Mămico, de ce înfloresc pomii?* întrebă într-o zi fetița, privind pe fereastră către parcul de vizavi.

– *Sunt vestitorii primăverii, draga mea.*

– *Dar greierii de ce cântă în fiecare noapte de vară?*

– *Se bucură și ei că-i cald!*

– *Dar frunzele copacilor de ce cad?*

– *Pentru că vine toamna.*

– *Și de ce ninge?*

– *Pentru că așa se întâmplă iarna! Acum ești mititică, Eliza, dar când vei merge la școală, vei învăța și vei înțelege mai multe!* răspunse mama, zâmbind. *Până atunci, imaginează-ți că fiecare anotimp este, de fapt, o zână.*

– *Dacă, într-adevăr, ar exista Zâne ale Anotimpurilor, tare mi-aș dori să le cunosc! Nici nu știu care mi-ar plăcea mai mult,* zise Eliza, apoi se duse direct la culcare, în pătuțul ei cu plăpumioară roz.

Își luă prietena din pluș care-i ținea companie în somn, pe oița Dolly, și adormi. În vis, se făcea că fetița mergea pe o cărare dintr-o pădure (cu ea în vis era și oița, prietena ei care, surpriză, mergea singurică, pe cele patru picioruțe ale ei, de parcă era o oiță adevărată). Și, tot mergând ele așa, ajunseră la o răscruce. Pe care drum să o apuce?

– *Să mergem înainte, Elizuca!* îi șopti oița Dolly, parcă citindu-i gândurile.

– *Bine!* încuviință fetița, căreia i se părea acum, în vis, foarte firesc să converseze cu jucăria ei din pluș.

Pe măsură ce înaintau, în fața ochilor li se înfățișau livezi de pomi înfloriți, în nuanțe minunate de roz, alb și verde deschis. Peste tot erau flori, se auzeau zumzete de albinuțe, zburau fluturași de o frumusețe nemaivăzută, iar păsărelele ciripeau și un parfum îmbătător le învăluia.

– *Vai, cât este de frumos!* exclamă Eliza, învârtindu-se pe iarba fragedă până când, amețită fiind, căzu.

Dar nu se lovi. Iarba era atât de moale, încât părea un covor țesut de niște mâini măiastre.

– *E taaare frumos!* zise oița Dolly. *Eu cred c-am să mănânc niște iarbă din aceasta proaaaspătă! Ce buuună e! Be-he-he!*

Deodată, deasupra lor se ivi un noruleț alb, sclipitor, care coborî lângă prietenele noastre și se transformă în... Cine credeți? Însăși Zâna Primăvară!

– *Bine ai venit, Elizuca!* o întâmpină zâna pe fetiță, care o privea uimită.

Căci Zâna Primăvară era atât de frumoasă! Avea un păr lung, bălai și purta o rochie țesută numai din brândușe, ghiocei și viorele, iar pe cap, o coroniță din flori de cireș.

– *Zână Primăvară, cât mă bucur să te cunosc!*

– *Și mie-mi pare bine! Spune-mi, draga mea, ce-ți place la anotimpul meu?* o întrebă zâna.

După ce se gândi un pic, Eliza răspunse:

– *Primăvara îmi este dragă pentru că reprezintă noul, începutul; atunci se întorc la noi păsările călătoare, soarele aduce mai multă căldură, flori minunate răsar în păduri, pe câmpii și în grădinile oamenilor! Toate acestea mă fac să cânt de bucurie!*

– *Îți mulțumesc, fetiță dragă, pentru cuvintele frumoase! Uite, pentru că ai fost atât de drăguță, îți dăruiesc acest ghiocel, să-ți poarte noroc! Acum, mergi mai departe, să le cunoști și pe celelalte trei surori-anotimpuri ale mele! Cu bine!*

Și, dintr-o dată, Eliza și oița ei se treziră din nou la răscrucea drumurilor din pădurea de la început.

– *Acum pe care drum să apucăm?* întrebă Eliza nedumerită.

– *Hai să mergem în partea opusă!* o sfătui Dolly.

Zis și făcut. Porniră pe un alt drum. De data aceasta, li se înfățișă o câmpie întinsă, cu lanuri de grâu auriu, albăstrele și maci. Cerul era albastru, fără urmă de nori, de parcă era pictat de un pictor iscusit. O căldură plăcută le înconjură.

– *Bună ziua, Elizuca, bine ai venit!* o întâmpină Zâna Vară, care apăruse parcă de nicăieri.

– *Vai, cât ești de frumoasă, Zână Vară!* exclamă fetița.

Zâna aceasta avea un păr lung, auriu, în care erau prinși zeci de maci, iar rochia ei era făcută și ea din petale de maci, astfel încât părea cea mai fină mătase.

– *Spune-mi, te rog: de ce îți place vara?* o întrebă zâna.

– *Îmi place pentru că este cald și plăcut, mergem cu toții la mare și pot să port o mulțime de rochițe. Vara începe vacanța cea mai frumoasă, soarele strălucește pe cer cât e ziua de lungă și putem să mâncăm cireșe și alte fructe coapte chiar din grădină! Iar grădina bunicilor mei este plină și de o mulțime de flori colorate și parfumate!*

– *Îți mulțumesc, Eliza, mi-a spus sora mea, Zâna Primăvară, că ești o fetiță tare drăguță! Primește acest mac din partea mea, ca semn al prieteniei. Acum, te*

Din cărțile Editurii Andreas